

Ilmakuljetuskyky on kokeneiden osaajien käsissä

Teksti ja kuvat Samuli Vahteristo

Ilmavoimien tuoreinta kalustoa edustavat kaksi espanjalaisvalmisteista EADS CASA C-295M-kuljetuskonetta. Tehokkaasti muunneltavat CASA-kuljetuskoneet ovat runsaan vuoden käyttökokemusten aikana osoittautuneet hyväksi hankinnaksi. Koneilla on lennetty jo yhteensä lähes tuhat tuntia.

- CASA-kuljetuskoneet ovat miltei päivittäin hoitamassa joukkojen ja materiaalin ilmakuljetuksia niin kotimaassa kuin kansainvälisissä tehtävissä. Koneilla on hoidettu jo siviilikriisinhallinnan humanitäärisiä tehtäviä ja tarvittaessa niillä voidaan suorittaa myös sairaankuljetuksia, kertoo konetarkastaja **Heikki Hyvärinen**. Ilmavoimien Tukilentoiläivueessa lentoteknillisen huollon, vikakorjausten ja koulutuksen parissa työskentelevä yliluutnantti Hyvärinen kertoo suomalaisten päässeen hyvin sinuiksi uusien kuljetuskoneiden kanssa. - CASA on hyvä työkalu ja se tuntuu kaikin puolin selväpiirteiseltä niin tekniikan kuin huoltojenkin osalta. Meillä CASAn parissa työskentelee kokeneita hävittäjäpuolelta kokemuksensa hankkineita lentäjiä ja lentoteknillistä henkilöstöä. Tehtaan edustaja on laivueen tiloissa ja antaa tarvittaessa asiantuntija apua. Alkuvaiheessa on tarkoitus saada mahdol-

Henkilöstön vakuutusurvassa ja palvelussuhteen ehdossa on ollut erimielisyyksiä, jotka aiemmin estivät lennot sotatoimialueelle. Nyt CASA-koneilla on takana ensimmäinen lento Afganistaniin.

lisimman moni oppimaan koneen teknisiä metkuja ja kuormaukseen sekä eri käytötarkoituksiin muunneltavaan matkustamoon liittyviä toimintoja. - Ensimmäiset meistä ovat saaneet tyypikoulutuksen Espanjassa Sevillan auringon alla, mutta jatkossa pyritään kouluttamaan omin voimin. Lentueen henkilöstön vähäisyys lisää monien työkuormaa, mutta vastapainona on uuden konetyypin tuoma työn haasteellisuus, Hyvärinen sanoo. CASAn tyypitarkastaja, yliluutnantti **Jukka Lajunen** sanoo, ettei normaali kahdeksan tunnin työaika riitä monien töiden hoitamiseen. - Lisämausteen työlle antaa kansainväliset lennot, epäsäännölliset työajat, odotusajat ja "välipäivät" kohteissa. Arveluttavat vikatilanteet eivät jätä Lajusta rauhaan silloinkaan, kun hän on vapaalla. - Vuorossa olevat kaverit saattavat soittaa reissunpäältä mihin vuorokauden aikaan

tahansa ja yhdessä pohditaan, miten pulmatilanne ratkaistaan. Haluan auttaa, koska itse saatan olla samassa tilanteessa, vaikka ei tästä mitään varallaolokorvauksia makseta, Lajunen sanoo. Hyvärisen kanssa he pohtivatkin, että pitäisikö pidempien matkojen päähän suuntautuvien lentojen ajaksi järjestää kotimaahan teknistä tukea antava varallaolopäivystysjärjestelmä.

Kansainväliset lennot lisääntyvät

Hawk- ja Hornet-hävittäjien parista koke-musta hankkinut pienkonetarkastaja, yliluutnantti **Marko Nieminen** toimii omien tehtäviensä ohella matkamekaanikkona CASA-kuljetuskoneilla. - Laivueessa on henkilöstöä on niin vähän, että jokaisen on venyttävä. Työn epäsäännöllisyys ei ole perheelliselle mukavaa, mutta ammattitaidon kasvattamiseksi on opittava tulemaan toimeen epäkohtien kanssa. Toisaalta työn vaihtelevuuden jotkut kokevat ammatin lisärikkautena. Matkamekaanikko huolehtii koneen kuormauksesta, välilaskujen aikana koneen tarkastuksista ja tankkauksesta sekä rahdin purkamisesta. Koneen matkalentonopeus on noin 470 km/t. Parhaimmillaan CASAlla on lennetty yhdellä tankkauksella Sevillan Espanjaan, jonne on matkaa noin 4 000 kilometriä. Lentoaika oli yli 10 tuntia. - Kuuden tonnin hyötykuormalla toimintasäde on noin 2 000 kilometriä, jonka jälkeen on tankattava, Nieminen kertoo.

Konetarkastaja, yliluutnantti Heikki Hyvärinen ja CASA-kuljetuskoneen tyypitarkastaja, yliluutnantti Jukka Lajunen vaihtavat ajatuksia lentoturvallisuudesta pitkällä kansainvälisillä lennoilla, joista osa suuntautuu sotatoimialueelle.

Heikki Hyvärinen esittelee CASA:n yksinkertaista matkustajatilaa, joka on muunneltavissa moneen käyttöön, kuten sairaskuljetuksiin.

Näkymä CASA:n ohjaamosta.

Tukku huolia

CSA-koneilla on pääosin hoidettu ilmakuljetuksia kotimaassa ja Euroopan alueella. Jatkossa on tarkoitus ottaa koneesta kaikki hyöty irti. Tavoitteena on hoitaa suomalaisten rauhanturvaajien rotaatio- ja materiaalitäydennyslennot Afganistanin lisäksi myös Tshadiin.

- Henkilöstön vakuutusturvassa ja palvelusuhteen ehdoissa on ollut erimielisyyksiä, jotka aiemmin estivät lennot sotatoimialueelle. Nyt CASA-koneilla on takana ensimmäinen lento Afganistaniin, kertoo Tukilentoiluvueen 1.Lentueen teknisen joukkueen johtaja ja pitkään opistoupseerien luottamusmiehenä toiminut kapteeni **Jukka Niinikoski**.

Monen eri tehtävän kautta kokemusta hankkinut Niinikoski suunnittelee yhdessä laivueen konetarkastajien kanssa koneiden huoltoihin ja vikakorjauksiin kulloinkin tarvittavan henkilöstömäärän sekä sopivuuden. Hänen on luodattava myös laivueen komentajan ja lentopalveluksen johtajan (opso) kanssa lentopalvelusuunnitelmien ja huollon vaateiden yhteensovittaminen.

- Suomessa lennetään samoilla koneilla, joiden parissa eri kurssilaisia ja henkilökuntaa koulutetaan. Meillä ei ole erikseen harjoituskoneita, opetustoiminta pyörii "kovilla" koneilla, Niinikoski sanoo.

Ilmavoimilla on lisäksi optio viiteen CASAlisäkoneeseen, mutta nykyisillä henkilöstömäärillä ei lentotoimintaa ja sen vaatimaa huoltotarvetta pystyttäisi Niinikosken mukaan järjestämään, vaikka lisätarvetta ilmakuljetusten osalta ehkä olisikin.

Muutoinkin opistoupseeripoistuma ja henkilöstövaje tulevat muodostamaan pullonkauloja.

- Opetuspuoli ja laivueiden konetarkastus tasapainottelevat jatkossa tarpeidensa kanssa. Toisaalta lentoturvallisuuden kannalta on sama, mistä henkilöstöryhmästä opistoupseerien työn jatkajat tulevat, kunnan koulutusta ja kokemusta löytyy. Käytännössä opistoupseerien korvaajia ei hoideta muutamassa vuodessa. Siihen kuluu aikaa useita vuosia, joten työ tietotaidon siirtämiseksi olisi aloitettava viipymättä, muutoin ilmakuljetuskykymme notkahtaa.

Pienkonetarkastaja, ylluutnantti Marko Nieminen toimii omien tehtäviensä ohella CASA-koneen matkamekaanikkona.

Ylluutnantti Heikki Hyvärinen ja kapteeni Jukka Niinikoski ovat pitkään olleet mukana Ilmapuolustuksen lentoteknisen Luonetjärven osaston edunvalvontatyössä ja tuntevat työnsä hyvien puolien lisäksi myös epäkohdat.

ILTY:n Luonetjärven osasto pähkinänkuoressa

Ilmapuolustuksen lentotekniset ILTY:n Luonetjärven osasto on perustettu vuonna 1986. Jäseniä on tällä hetkellä 23. Yhdistys on mukana ulkojäsenenä Luonetjärven Päälystoyhdistyksessä. Puheenjohtajana toimii **Heikki Hyvärinen** ja sihteerinä **Kimmo Paavilainen**, päätöksenteossa on mukana heidän lisäksi neljä hallituksen jäsentä. Jäsenistö on käynyt aktiivisesti liiton kursseilla.

Edunvalvonnassa tähdätään pitkäjänteiseen, ammattitaitoiseen ja avoimeen toimintaan sekä pyritään säilyttämään hyvät keskusteluyhteydet kaikkiin suuntiin. Ammatillisesti yhtenäinen jäsenistö helpottaa yhteistyötä ja edunvalvontaa. Tiivis kanssakäyminen esimiesten kanssa lentopalveluksessa estää ongelmien kasautumista.

JÄSENTÄ LÄHELLÄ

Eversti Anssi Saarikoski on ylpeä oman henkilöstönsä osaamisesta.

Ilmavoimien teknillinen koulu tarjoaa haasteellisia tehtäviä

Teksti ja kuvat: Samuli Vahteristo

Tampereen ja Jyväskylän puolivälissä, Jämsässä Hallin taajamassa sijaitseva Ilmavoimien teknillinen koulu on oppilasmäärältään Suomen suurin ilmailualan oppilaitos. Se kouluttaa lentotekniikan taitajia ilma- ja maavoimille sekä rajavartiolaitokselle.

Ilmavoimien teknillisen koulun osaamista arvostetaan myös siviili-ilmailun osalta isojen toimijoiden parissa kuten Finnairilla ja Patrialla, kertoo Ilmavoimien teknillisen koulun johtaja, eversti **Anssi Saarikoski**.

Ilmavoimien teknillisen koulun tulevaisuuden isona haasteena on selvitä kokeneiden ammattilaisten eläkkeelle poistuman aiheuttamasta osaamiskadosta. Poistuma vaihtelee hieman joukko-osastoittain ja sen vaikutukset näkyvät voimakkaimmillaan 2013-2016 jolloin useita Hornetien parissa työskennelleitä kokeneita opistoupseereita eläköityy.

- Aliupseerien pedagogiset taidot eivät riitä kuin rajoitetusti opetustyöhön. Meillä on pari kolme vuotta aikaa siirtää opistoupseer-

rien osaamista erikoisupseereille ja upseereille, jottei osaamisessa tule notkahdusta. Tässä työssä on päästy hyvään alkuun. Opistoupseerien ei tarvitse olla huolissaan urakehityksestään, jokaiselle löytyy paikka, Saarikoski vakuuttaa. Ilmavoimien teknillisessä koulussa työskentelee 127 palkattua henkilöä.

- Meillä on tutkimuksen mukaan erinomainen työilmapiiri. Voimakkaasti erikoistuneella pienellä joukko-osastolla on tarjota lukuisia haasteellisia tehtäviä, Hallissa kunnalliset palvelut pelaavat ja seudulla on myös hyvät mahdollisuudet liikunnan harrastamiseen. Miinuspuolena tulevat puolisoitten huonot työnsaantimahdollisuudet. Monet ovat valinneet pysyvän asumisen sijasta kimppakyydin ja kulkevat päivittäin lähempää Jämsästä tai Mäntästä sekä kauempaa Jyväskylästä tai Tampereelta asti töissä, Saarikoski pohtii rehdisti rekrytoinnin mahdollisuuksia.

Hänen mukaansa Ilmavoimien teknillisen koulun mainetta lentoteknillisen alan huipposajana ei saa päästää laskemaan.

- Lentoteknillisen koulutuksen osalta olemme, uskallan väittää, maan tehokkain opetuslaitos, jonka merkitys myös siviili-ilmailulle on merkittävä. Lentoteknillisessä koulussa aliupseerikurssin suorittaneet saavat vankan pohjakoulutuksen, jolla on käyttöä 300:n muun kotimaisen ilmailualan toimijan ja ilmailuteollisuuden kannalta.

Maan matalimmat keskeyttämisprosentit

Ilmavoimien teknillinen koulu antaa virkaurakoulutusta kaikille lentoteknisille henkilöstöryhmille.

-Lisäksi meillä on laaja valikoima ilmavoimien joukkojen tarpeista syntyneitä erikois- ja järjestelmäkursseja, joita rytmitetään kolmivuotiskierrossa. Kaikki lentoteknillisellä alalla työskentelevät lentotekniikan ammattilaiset opiskelevat ja syventävät osaamistaan useissa uransa eri vaiheissa täällä meillä, Saarikoski sanoo. Varusmiehiä koulutetaan kahdessa saapumiserässä noin 400 vuosittain. Varusmieheksi tänne tullaan joko valintakokeiden tai kutsuntojen kautta. Erillisen hakemuksen ja valintakokeiden kautta on mahdollisuus päästä oppilaaksi haastavalle lentoteknilliselle aliupseerikurssille - hävittäjäkoneiden pariin. Kutsuntojen kautta on mahdollisuus erikoistua sotilaspoliisi-, kuljetus-, talous- tai lääkintätehtäviin.

- Varusmiespalveluksen puolustusvoimien matalimmat keskeyttämisprosentit kuvaavat opetusmeidän laatua ja toisaalta rekrytoinnin onnistumista. Tällä hetkellä tosin meillä on ollut vaikeuksia saada täytettyä joukkotuotannon vaatimat tarpeet etenkin tammikuun saapumiserän osalta, Saarikoski kertoo.

Koulutusresurssit ovat hänen mukaansa huippuluokkaa.

- Laitteet, tilat ja simulaattorit ovat ajanmukaisia. Opetus tapahtuu samoilla koneilla, joilla lennetään eli toimimme koko ajan "kovat piipussa". Meillä on mallitukikohta, jossa pääsemme harjoittelemaan tukikohdatointia. Peruskoulutusta annetaan Hornet- ja Hawk- koneille sekä maavoimien käytössä oleville helikoptereille. Tyypikkoulutuksen varusmiehet saavat joukko-osastoissaan.

Saarikosken mukaan ei osaisi katsoa tulevaisuuteen oikealla tavalla, jos ei näkisi saneeraustarpeita 1970-luvulla rakennetussa varuskunnassa.

- Auditorio vaatisi kunnostamista ja muitakin saneeraustarpeita on.

Ilmavoimien teknillisen koulun opetusedellytyksiä parantavat aivan joukko-osaston tuntumassa sijaitsevat Koelentolaitos ja Patrian ilmailuteollisuusyksikkö.

- Koelentolaitoksen kanssa teemme tiivistä tukikohta- ja koulutusyhteistyötä. Patrian teollisuusyksikkö on luonteva kumppani, jonka kanssa teemme koulutusyhteistyötä ostamalla tai vaihtamalla opetuspalveluja, Saarikoski sanoo.

Tiukka nippu osaajia

Teksti ja kuvat: Samuli Vahteristo

Opetusjaoksen johtaja ja kurssiosaston tekniikan pääopettaja ja kapteeni Ari Ikkala kehaisee joukko-osastoaan eikä varmasti syyttä.

- Ilmavoimien teknillisen koulun voimavara on tiukka nippu osaavia ihmisiä samalla määrellä ja toisiaan lähellä. Voisi mottomme toisinkin tiivistää – meillä on mielettömän hyvä porukkahenki.

Lentoteknillisen koulutuksen organisaatio, rakenne ja toimintatavat ovat muotoutuneet vuosien saatossa toimivaksi kokonaisuudeksi. Ikkalan mukaan seuraavien vuosien koulutus suunnitellaan vuosittaisissa kokouksissa, joissa joukko-osastot esittävät omat tarpeensa.

- Meillä ei ole kurssitarjontaa, mistä joukko-osastot valitsisivat. Kurssit järjestetään joukkojen todellisen tarpeen mukaan. Jo aikaisin keväällä suunnitellaan seuraavan vuoden koulutus. Tällöin pohditaan, pystytäänkö joukko-osastojen toiveet toteuttamaan, riittävätkö opetustilat, tarvitaanko ulkopuolista opettaja-apua jne. Raha on meillä harvemmin kompastuskivenä. Ikkalan mukaan suunnittelun yksi keskeisistä kysymyksistä on osata jaksottaa erilaiset kurssit oikein, mikä poistaisi kiireen tuntua ja tasaisi työkuormaa.

Työtä tehdään tietoisina, että Ilmavoimien teknillisen koulun antamaa opetusta arvostetaan laajasti. Kurssiosastomme antama lentoteknillinen opetus on oltava kestäväällä pohjalla, koska koneet, joilla harjoitustyötä ja opetusta tehdään, siirtyvät myöhemmin normaaliin lentopalvelukseen – pelkkiä tekniikan opetukseen käytettäviä lentokoneita

Kapteeni Ari Ikkala pitää suurena virheenä opistoupseerikoulutuksen lakkauttamista, joka jatkossa tuottaa suuria ongelmia pätevien opettajien saamisessa Ilmavoimien teknilliseen kouluun.

ei ilmavoimissa ole. Muuttolintu-projekti tulee jatkossa kertomaan, miten teknillinen henkilöstö pärjää kansainvälisessä vertailussa.

- Kadettien koulutus on ehdottomasti lippulaivamme, varusmiesaliupseerien koulutuksessa korostuvat käden taidot ja heitä kasvatetaan vastuuntuntoisuuteen. Meillä on käytössä harjoitustukikohta, jossa voimme antaa opetustilojen lisäksi koulutusta "kovassa toimintaympäristössä".

Tarvittaessa puolustusvoimien ulkopuolista opettaja-apua saadaan Patrialta tai muilta ilmailualan toimijoilta. Yksi tulevaisuuden kulmakivi on, miten ratkaistaan pätevien opettajien saaminen Ilmavoimien teknilliseen kouluun.

- Joukko-osastojen on vaikea irrottaa kokeneita opistoupseereita. Toisaalta Halliin siirtyväle on luvassa haittatöiden vähentymisestä johtuva palkkatason lasku ja puolison on vaikea löytää paikkakunnalta työtä, mikä vähentää vapaaehtoisuutta. Sinänsä Hallissa kuntapalvelut ovat hyvät, päivähoito ja lasten kouluasiat ovat järjestyksessä. Aika vaikea löytää opettajakysymyksen hoitamiseksi muuta ratkaisua, kuin rahallinen pörkkana, Ikkala pohtii.

Ongelmiin tarjotaan ratkaisua

Kurssiosaston sähköryhmän varajohtaja ja ILTY ry:n Hallin osaston puheenjohtaja, yliluutnantti **Hannu Lillomäki** sanoo Ilmavoimien lentoteknillinen alan kohtaavan suuria haasteita, kun alan runkohenkilöstö, opistoupseerit, poistuvat.

- Lentoteknillisen alan erikoispiirre ennen koulutusmuutoksia oli, että siihen ei kuulunut upseereita. Lentoteknillisten opistoupseereiden koulutus oli aivan omaa luokkaansa. Se oli laajalti arvostettua ja Ilmavoimien teknillinen koulu pääsi nappamaan ikäluokista parhaat nuoret opiskelemaan lentoteknillisiksi opistoupseereiksi. Lentoteknillinen opistoupseerikoulutus kilpaili Lillomäen mukaan teknillisten korkeakoulujen ja yliopistojen kanssa. Hyvin suuri osa lentoteknillisistä opistoupseereista hankki työn ohella insinöörin tutkinnon.

- Nykyisin lentoteknillinen ala ei vedä nuorisoa. Lentoteknillinen aliupseeri- ja upseeriura määräaikaisuuden peikkoineen ei houkuttele nuoria. Edes lentoteknilliselle aliupseerikurssille ei aina ole saatu kolmea joukkuetta. Ailoilla, joissa vasta vuosia kestävän koulutuksen jälkeen henkilöstä ruvetaan saamaan tuotosta ulos, määräaikaisuus ei sovi ensinnäkään. Se ei sovi

työntekijälle itselleen eikä varsinkaan organisaatiolle, Lillomäki kiteyttää ongelmat.

Suuri haaste on hänen mukaansa, kuinka hyvin saadaan opistoupseereiden vuosikymmenien aikana hankittu, kansainvälisesti korkealaatuiseksi todettu lentoteknillinen ammattitaito siirrettyä aliupseereille ja vasta hiljan synnytylle uudelle henkilöstöryhmälle – lentoteknillisille upseereille.

- Haasteellisuutta lisää se, että nykyisellä palkkapolitiikalla emme pysty rekrytoimaan ikäluokkien parhaimmista.

Ilmavoimien teknillisessä koulun opettajapulaan Lillomäki tarjoaa ratkaisuksi opettajaisää, joka toisi siirtymähalukkuutta joukko-osastoista. Opettajatyön ja koelentokeskuksen erityinen lentoteknillinen ammattitaito pitäisi näkyä vaatiluokissa. OTV 8 käyttöönotto olisi tässä yhteydessä perusteltua.

- Palkkaporkkana toimisi hyvänä houkuttimena siirtymiseen. Se myös takaisi, että jatkossakin parhaat osaajat olisivat motivoituneina siirtämään lentoteknillistä tietäoperintöä tuleville toimijoille. Jos laadussa on voimamme, niin pyrkikäämme laatuun, Lillomäki toteaa.

JÄSENTÄ
LÄHELLÄ

ILTY Halli pähkinänkuoressa

ILTY RY Hallin osasto on perustettu 1970-luvun puolivälissä. Jäsenmäärä on 20. Jäseninä on palveluksessa olevia lentoteknillisiä opistoupseereita. Yli puolet jäsenistä toimii Ilmavoimien teknillisellä koululla opetusupseereina ja loput Ilmavoimien koelentokeskuksessa erilaisissa lentoteknillisissä tehtävissä. Evp:itä, naisia eikä muita kannattajajäseniä kuulu yhdistykseen.

Puheenjohtajana toimii yliluutnantti Hannu Lillomäki ja sihteerinä luutnantti Veli-Matti Lehto. Hallituksessa on lisäksi neljä muuta jäsentä.

Yhdistyksen edunvalvonnan tavoitteena on ajaa opettajana toimivien palkan tuntuva korottamista sekä koelentokeskuksen vaativissa tehtävissä toimivien palkan nostoa. OTV 8 käyttöönotto olisi myös perusteltua.

Yliluutnantti Hannu Lillomäki perää palkkaporkkanaa opettajapulan hoitamiseen.

Jalkaväkitaiteiden osaajia tarvitaan ilmavoimissa

Ilmavoimien teknillinen koulu tarvitsee osaajia monella tasolla. Lentoteknilliselle varusmiesaliupseerikurssille pääsykokeiden kautta valitut saavat jalkaväen taiteiden peruskoulutuksen, jota syvennetään ryhmänjohtajakoulutuksella ennen lentotekniikkaan perehtymistä. Luutnantti **Mikko Raunio** on valmistunut opistoupseerin peruskurssilta vuonna 2003 ja hän on jalkaväkikoulutuksen taitaja. Ainakaan vielä Raunio ei ole leipääntynyt tehtäväänsä. - Vaihtelevuutta koulutuspuolen työhön tuovat peruskoulutuskauden lisäksi sotilaspoliisi- ja lääkintä- sekä ilmalvontamiesten koulutus. Itse en osallistu lääkintä- ilmalvontakoulutukseen.

Oman urakehityksensä huomista opistoupseerin jatkokurssille tähtävä Raunio ei ole kovin huolissaan. - Lisää vaatavuutta työhön tuovat saapumiserän johtajan tai mahdollisesti joskus vuosien kuluttua avautuva koulutuskomppanian varapäällikön tehtävä. Paikkoja kouluttajalle löytyy kokemuksen kartuttua myös esikuntatehtävistä. Vanhemman kouluttajan tehtävän avaamisen OTV 6-luokassa antaisi lisämotivaatiota jatkaa kauemmin kouluttajana. Jämsässä asuva Raunio pitää Ilmavoimien teknillistä koulua hyvänä palveluspaikkana.

Luutnantti Mikko Raunio ei ole huolissaan urakehityksestään.

Luutnantti Teemu Montonen on monipuolinen koulutus takanaan ja hän haluaa ottaa vastaan uusia haasteita.

Sotaharjoituksen työaikamerkintä kaipaa korjausta

Teksti ja kuvat: Samuli Vahteristo

Viestialan taitaja ja Hallin päällystötöyhdistyksen varapuheenjohtaja **Reino Mäkelä** katsoo, että Ilmavoimien teknillisessä koulussa ei ole kahden kerroksen väkeä. Palkkaudunvalvonnan painopisteissä on luonnollisesti kahden päällystöliittolaisen yhdistyksen välillä eroja.

Siinä, missä iltyläiset ajavat teknisissä opettajatehtävissä toimivien etuja, niin Hallin Päällystötöyhdistys katsoo Koulutuskomppaniassa ja esikunnassa toimivien parasta.

Palkkausasioissa Mäkelän mielestä on edetty kohti oikeudenmukaista tasoa.

- Nuorten asiat korjaantuivat varsin merkittävästi uudessa palkkausjärjestelmässä, eikä monikaan nuori kouluttaja koe kovin suurta vääryyttä vaati-palkan osalta, henki-prosentit saattavat olla herkempi alue, joskin hyvällä esimiestyöllä ongelmia voi paljon torjua.

Mäkelän mielestä olisi aika tarttua haittatyökorvausten tasoon ja sotaharjoitusten työaikamerkintään.

- Todellinen työaika harjoituksessa on lähellä 16 tuntia, joka tulisi myös kokonaan korvata. Nyt teemme talkoita työnantajalle.

Iso epäkohta Mäkelän mielestä on viime aikoina puhuttanut eläkelaki ja sen elinaikakertoimen vaikutus sotilaseläkkeisiin.

- Nuoremmat eivät näitä niinkään mieti, mutta erityisesti ne, joilla on mietittävänä lähteäkö eläkkeelle vai jatkaako vielä. Ongelma liene pahin niillä, jotka joutuvat laskemaan edellisen "eläkefarssin" jäljiltä eläkeprosentin keräämistä. Eläkeoikeus on, mutta prosentit ei ole täynnä.

JÄSENTÄ LÄHELLÄ

Hallin päällystötöyhdistys pähkinänkuoressa

Hallin Päällystötöyhdistys on perustettu vuonna 1971, josta iltyläiset myöhemmin irtaantuivat ja perustivat oman osastonsa. Jäseniä on tällä hetkellä 27.

Puheenjohtajana toimii **Aki Raunioniemi** ja sihteerinä **Teemu Montonen**, päätöksenteossa on mukana heidän lisäksi kaksi hallituksen jäsentä.

Edunvalvonnan painopisteet määritetään tarpeen mukaan ja osallistamalla liiton puheenjohtajapäiville pidetään jäsenet tietoisina edunvalvonnan suunnasta.

Poliisin tehtävistä takaisin armeijan leipiin

Luutnantti **Teemu Montonen** toimii sotilaspoliisin kouluttajana. Hän tuo uutta näkemystä koulutukseen poliisitaustansa vuoksi.

- Peruskurssin jälkeen aloitin Savon Prikaatissa sotilaspoliisikouluttajana, mutta vuonna 2000 menin Poliisikoulun, josta valmistumisen jälkeen toimin kenttä- ja ri-

kostehävissä. En saanut kuitenkaan Tampereen seudulta vakituista poliisin paikkaa ja hakeuduin EUFOR-kriisihallintamission Bosnia-Hertsegovinaan.

Rauhanturvatehtävän jälkeen Montosen tilanne poliisipuolella oli sama, ei vakituista virkaa joten hän päätti hakeutua armeijan leipiin.

- Syksyllä 2007 pääsin tänne Halliin. Työmatka, 160 kilometriä hoituu päivittäin kimppekyydillä. Tämä on liikuntaa harrastavalle hieno palveluspaikka. Täällä on hyvä liikunta- ja punntisali sekä hiihto- ja pururata, jotka lähtevät aivan kasarmien kulmalta. Väkisinkin keskustelu kääntyy palkkoihin.

- Poliisin palkkaan verraten ei opistoupseeri haastaisi kauaksi jää, taitaa pikemmin päästä plussalle, Montonen laskeskelee.

Uranäkymiin hän kaipaa kuitenkin tuleville vuosille parannusta. Sellaisen toisi vanhemman kouluttajan tehtävä, joka voisi kouluttaa uusia aliupseereita opetustehtäviin OTV 6-luokan palkalla.

Ainakin pätevyyttä Montoselta tulee jatkossa löytymään, sillä hän opiskelee vapaa-aikanaan Tampereen yliopistossa hallintotieteitä ja aikoo suorittaa opistoupseerin jatkokurssin esikuntalinjalla.

- Gradun aihekin on jo sovittuna ja se liittyy ilmavoimien henkilöstöalaan.

Mitali pitkän linjan edunvalvontatyöstä

Teksti ja kuva: Samuli Vahteristo

Lapin Rajavartioston Esikunnan henkilöstötoimistossa palveleva Pasi Ylitalo palkittiin Helsingissä pidetyssä edustajakokouksessa Päälystöliiton ansiomitalilla solkien kera, mikä on liiton korkein huomionosoitus.

Pasi Ylitalo sanoo ottavansa mitalin vastaan kiitollisena. Hän katsoo ansiomitalin olevan tunnustus pitkäaikaisesta työstä edunvalvontasektorilla.

- Muistaakseni ensimmäinen kosketus edunvalvontaan tapahtui 1980-luvun loppupuolella, jolloin osallistuin ensimmäistä kertaa Lapin Rajatoimiupseerit ry:n vuosikokoukseen Suomulla. Sen jälkeen olen toiminut Lapin Rajatoimiupseerit ry / Lapin Rajapäälystöstä ry:n eri tehtävissä hallituksen jäsenenä ja viimeiset vuodet yhdistyksen

puheenjohtajana. Edustajakokousedustajana olen ollut vuodesta 1993 lähtien.

- Lapin Rajavartioston palkkatiimissä olen ollut Päälystöliiton jäsenenä siitä asti kun RVLPJ otettiin käyttöön. Lisäksi olen jäsenenä Lapin Rajavartioston yt-lautakunnassa.

Ylitalon mielestä Päälystöliiton ehdottomasti tärkein asia edunvalvontatyössä on virkaehtosopimusasiat, johon liiton pitää satsata täysillä.

- Opistoupseerien ammattitaitoa eri sektoreilla pitää tuoda esille. Sitä myötä meidän arvostus paranee. Jos meitä arvostetaan ammatti-ihmisinä, meillä on kanttia myös vaatia työstämme asiallinen korvaus. Oman yhdistyksen kannalta asioihin on pyrittävä vaikuttamaan palkkatiimin ja yt-lautakunnan kautta.

Monessa mukana

Ylitalo on takavuosina toiminut myös yhteiskunnallisena vaikuttajana.

- Vuosina 1995 – 2002 olin mukana Nuorkauppakamaritoiminnassa, tuosta jaksosta yhden vuoden toimin Nuorkauppakamarin presidenttinä. Nuorkauppakamari on kansainvälinen jäsentensä kehitys- ja johtamiskouluttamisyhteisö sekä kontaktiverkosto, joka vaikuttaa yhteiskuntaan positiivisesti kehittämällä nuorten aikuisten johtamistaitoa, sosiaalista vastuuta, yrittäjyyttä ja kansainvälisyyttä.

Ylitalon työtehtäviin kuuluu Lapin Rajavartioston henkilökunnan koulutuksen suunnittelu ja seuranta. Hän käsittelee myös henkilökunnan virkamatkoihin liittyviä asioita.

- Lisäksi vastaan Lapin Rajavartiostossa RVL:n esimies- ja vuorovaikutusvalmennuksesta. Osallistun myös henkilökunnan fyysisen testien valvontaan. Parhaana puoleena on suhteellisen itsenäinen työ. Yksin ei tehtävästä tule mitään, vaan kaiken takana on hyvä työtiimi. Työkaverien kesken asioista voi puhua avoimesti ja työilmapiiri on mainio. Kuri ja järjestys toimistossa pysyvät yllä, siitä pitävät Outi, Tuija, Sirkka-Liisa ja Maarit huolen.

Ylitalolla on myös kotona perhepiirissä naisvaltikka, joka on tasapainottumassa, kun aikuinen tytär on juuri muuttanut pois kotoa.

Ylitalolla ei ole peukalot keskellä kämmen-
tä ja mielellään hän tekee puutöitä.

- Viimeisintä työtäni, könninkelloa tein hartaasti noin puolitoista vuotta. Vapaa-aika kuluu myös puutarhatöissä ja syksyisin hirvenpyynnissä. Kun mies lähestyy 50 ikää, niin harrastuksiin tulee luonnollisesti moottoripyöräily. Kesällä tuli hankittua Custom (700 m³ Yamaha Virago). Aikani kuluu myös lukemisen parissa.

KONGSBERG

Innovaatio ja asiantuntemus

Meillä KONGSBERGissä on laaja kokemus sotilaallisesta maanpuolustuksesta aina vuodesta 1814 lähtien. Me hyödynnämme tätä asiantuntemusta, jatkuvaa panostusta työntekijöihimme sekä innovatiivista tuotekehitystä jokaisen asiakkaamme eduksi.

Kaikkein tärkeimpiä tuotealueitamme:

- Komento- ja tulenjohtojärjestelmät
- Valvontajärjestelmät
- Kauko-ohjattava aselavetti
- Viestintäratkaisut
- Meritorjuntaohjukset

WORLD CLASS – through people, technology and dedication

Kongsberg Defence Oy

Hatanpään valtatie 26
33100 Tampere
E-mail: kd.finland@kongsberg.com

www.kongsberg.com